

Noored arstid vajavad eeskujusid

Eva Antsov – Eesti Nooremarstide Ühendus

Noore arstina töötades tekivad küsimused nii tüüpiliste kui ka ebatavaliste olukordade kohta, sest kõik on meditsiinis ju alles kogemata. Kolleegi sõnad ja teod võivad mõjuda rohkem, kui arvaks ja mõnikord sooviks, ning need muutuvad eeskujuks, olgu siis halvaks või heaks. Eeskujuks olemine võiks olla Eesti arstide ühine ambitsioon. Pean silmas seda, et meie arstid hooliks kõigi oma erialaste oskuste juures endiselt väärikast suhtlemisest ja suhtumisest, innustavast õpetamisest ning et neil oleks julgust ennast kehtestada ja seada sihte, töötada oma erialal sellisel moel, et noored tahaksid seda tööd teha ning seeläbi tagada arstliku tegevuse kestlikkus.

Noored arstid on tänulikud, kui nad saavad nii Tartu ülikoolis kui ka raviuasutustes inspireerivaid teadmisi ja sisukat juhendamist. Kuid samuti tahavad nad olla kolleegide seas oodatud ja sobivalt respektitud. Mihhail Bulgakovi raamatus „Noore arsti märkmed“ on väga ehedalt kirjeldatud noore arsti tööd võimaluseta kelleltki õppida, kuid õnneks meil on enamasti võimalus kolleegilt nõu küsida. Seejuures on töös oluline roll üldisel tegutsemistaustal. Tervishoiuasutus moodustab terviku, kus valitsevad oma käitumistavad, mis on seal töötavatele ametikaaslastele tegelikult samuti eeskujuks. Töökeskkonda ja korraldust saab ja tuleb vajaduse korral kujundada. Kui ühes haiglas on kombeks töö intensiivsust jälgida, ületunde tasustada, tublisid tunnustada ja töö käigus tekkivate muredega tegeleda, siis toimivad nii ka tema töötajad. Kui aga asutuses on tekkinud meelsus, et mitte midagi nagunii ei muutu, siis nõnda see enamasti juhtubki ning trots ja pinged nakatavad järjest suuremat hulka selle töötajatest.

Eesti Nooremarstide Ühenduse arvates on Eesti residentuuriõppe suureks probleemiks

asjaolu, et täiskohaga töö on tasustatud vaid 80% ulatuses. Residentidest on saanud haiglale tasuta tööjõud, kelle väljaõpet rahastab Sotsiaalministeerium. Haiglale osakonnad kasutavad noori kolleege sageli puuduoleva tööjõu katteks, mis kindlasti on tööandjale kasulik, kuid ei teeni residentuuri tõelist eesmärki – õppimist juhendaja käe all. Noored soovivad oma erialase tee alguses sellist töökeskkonda, kus nende panust hinnatakse.

Kutsun kõiki kolleege endalt küsima „Kas mina olen eeskujuks nooremale?“ ja tervishoiusüsteemilt laiemalt „Kas haigla tähtsustab töötajat ja eeskujul põhinevat organisatsioonimudelit? Kas meie tegevusest saavad võrsuda uued tegijad?“. Eeskujul on teinekord mõõdetamatu ja abstraktne nähtus, kuid see tiivustab nii selle pakkujat kui ka saajat rohkem andma ja panustama. Olles rahul oma töö, töökoha, kolleegidega, saame enam keskenduda arstitöö ja õppimise tegelikele väljakutsetele. Loodetavasti just tänu kolleegidele ja hästi organiseeritud tööle saame kõik paari aasta pärast töötada optimistlikumas keskkonnas. Mina ise, minu osakond ja miks mitte ka Eesti tervishoid saab olla eeskujuks teistele ja kogu ühiskonnale laiemalt. Hea eeskujul on usaldusväärne viis nii meie töökeskkonna kui ka patsientide ja nende lähedaste kaudu kogu ühiskonna mõjutamiseks.

Eesti Nooremarstide Ühendus tahab tegutseda selles vaimus, et noored arstid osaleksid tervishoiuarengu aruteludes, kasvataksid kollegiaalsust, jätkaksid pidevalt enda harimist ning otsiksid entusiastlikult parimaid lahendusi igapäevastele erialastele ja üldisematele sotsiaalsetele küsimustele. Loomulikult teie, Eesti arstide eeskujul!

antsov@gmail.com

Dr Eva Antsov